

Kraljev vrt

Jedan kralj je šecući kroz svoj vrt otkrio da u njemu drveće i cvijeće vene i nestaje. Hrast je venuo zato što nije visok i vitak kao bor. Bor se sušio od žalosti što ne može donijeti plod kao vinova loza. A vinova loza je venula što ne može cvjetati kao ruža.

A onda je kralj naišao na jednu biljku - dragoljub, koja je bila u punom cvatu i zračila svježinom i ljepotom. I ona mu je došapnula:

„Za mene je to što si me posadio značilo, da me želiš kao takvoga. Da si želio hrast, bor ili ružu, ne bi sadio mene. Budući da ne mogu biti ništa drugo no ono što sam, trudio sam se biti najbolji mogući dragoljub. Svi smo mi ovdje zato što nas život treba onakve kakvi smo. Inače bi netko drugi bio ovdje, a ne mi. Svatko od nas ima svoj smisao na svijetu, baš takav kakav je. Pogledaj se još jednom. Ti možeš biti samo ti sam. Nemaš potrebu biti netko drugi. Uživaj u tome što si to baš ti, jedinstven i neponovljiv ili ćeš uvenuti ako ove istine nisi svjestan.”